

במדינה

נשים

מלכה ללא רחמים

מי שלח את רות המואבייה לגור?

„פרה מסוימת אינה אשתו של פרה מסוים“ אל המסקנה הזאת הגיע רבי משה בן-נחמן במאה ה-13. וזה, כנראה, אחד מהבדלי היסוד בין בהמות לבני-אדם, החל מאדם וחווה. על חווה, האשה הראשונה, והרבה נשים אחרות בתנ"ך, כתב לאחרונה מחקר רביענין האיש שנודע יותר כמפרסם התלמוד המנוקד, הרב עדין שטיינולץ (נשים במיקרא 97 עמודים). הוצאת משרד הביטחון. אם כי האשה מן התנ"ך פעלה בדרך-כלל ככתוב „בחגווי הסלע, בסתר המדרגה“, האמת היא שזה לא היה תמיד בדיוק כך: ליד האם היהודיה מצויה האהבה הפחזנית וליד המלכה הרודנית, המרגלת בסתר. **הוראה מגבירה**. שטיינולץ מזכיר נשכחות: שרה, שבה הוא רואה אישיות גדולה, היתה שותפה שוות-זכויות לאברהם: „אברהם היה מגייר את האנשים ושרה היתה מגיירה את הנשים“. ואכן, עד היום, לפי ההלכה, גרים נקראים כדאברהם וגרות — בת-שרה.

בעובדת ייחודה של שרה כבר הכיר התנ"ך. היא האשה היחידה שזכתה לשניו שם — לפי הוראה מגבירה — משרי לשרה. וזה בניגוד למיספר הגברים הרב שזכו בקביעת שם מחדש, כאברהם לאברהם או הושע בן-נון ליהושע בן-נון.

הרב, העוסק בנשים תנ"כיות מתפעל במידה לא פחותה מכלתה של שרה, רבקה טובת-המראה ובעלת החישובים המפוכחים, כבאותו מיקרה שבו התנברה להשקות עשרה גמלים צמאים של עובר-אורח זר, עבר אברהם, שחיפש כלה ליצחק, להשקות עשרה גמלים לא היתה מלאכה קלה אז וגם לא היום, אבל במיקרה של רבקה — בהחלט משתלמת.

בוז קר. לארכיטיפוס של האם היהודיה הוא חושב את לאה, דווקא. האשה שנישאה בטעות, היתה בסופו של דבר, אם המשפחה האמיתית, אם ששת מ"2 בניו של יעקב ואם בתם היחידה, רינה. ייתכן כי למסקנה זאת גם הגיע יעקב בסוף ימיו. ואכן, מארבע נשותיו, לאה היא היחידה הקבורה עימו במערת-המכפלה.

שטיינולץ אינו מחדש דברים מהפכניים. אבל הוא, כמו, שולט בחומר ומגיש אותו בצורה רבת-עניין. וכך הן עובדות בסך: מיכל ועתליה, אסתר ואיזבל. האחרונה, בתו של מלך צידון ומלכת ישראל, אשה מושחתת, אבל אשה היודעת לרדת מן הבימה ככבוד. כאשר ברור לה שקיצה (עלידי יהוא) הגיע, היא רואגת להופעה מושלמת. מתייפה, כמו לקראת מישתה. היא אינה מנסה לבקש חסד או רחמים. היא רק מפגינה בוז קר.

שיטה מקובלת. פינה חמה במיוחד שמורה אצל שטיינולץ לרות, כשהוא מסתמך על מקורות מן המסורת, הוא מזכיר כי ייתכן שרות היתה בתו של מלך מואב, וזה כבר מסביר הרבה יותר בפשטות את דמיונה על הגורן עם בועז.

מעבר לתאווה ולתשוקה, באה יוזמת רות להמשיך את קויהקיום. וזאת היתה שיטה די מקובלת אצלה במישפחה. אחר הכל, אם היא בת מלך מואב, היא צאצא ישיר של מואב, הבן של בתו הבכירה של לוט, שהרתה מאביה כשבאה אליו (לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עימו ונחיה מאבינו זרע) קמעט כאותה שיטה ובווראי, באותה כוונה, כפי שרות באה אל בועז.

הידוע יותר לפי ראשי התיבות של שמו, כרמב"ן, אשר גורש בגיל 70 מעיר-מגוריו ירונה הספרדית ועלה לירושלים החרבה. אחרי ששם ללעג, בוויכוח פומבי עם כמרים נוצריים, את אמונתם באל, שעבר בבטן אשה יהודית.

הישראלים נחשבים

בעולם למהמרים

טובים... הם יודעים

לשחק על גדול! כן

קבע מנהל הקאזינו,

כאשר הישראלים

רוקנו אותו.

ביום החמישי הופסקו המישי חקים בקאזינו של האוניה היוונית אוריון. הם הופסקו שעה וחצי לפני המועד שנקבע — בשעה 3 בלילה. הסיבה לסגירה — חמישה ישראלים, בנייהם זוג מבוגר תושבי אילת לשעבר, הרוויחו 100 אלף דולר במישחקים.

אלגל מיתחם ביום חמישי נפתח הקאזינו אליים של ישראל. הקאזינו שאמור להיסגר בשעה בלילה, נסגר כבר בשעה 1.30 כי הכסף נגמר. הסיבה חמישה ישראלים הרוויחו 100 אלף דולר במישחקים

באיים הקאריביים, ועוד 10 אוני שעות לאורך חופי יוון. הספינות האלה נוהגים לשחק, זה תהיה בקרוב האוניה עם הקאזינו הגדול ביותר של החברה. 50 מכונ מישחק, עשרה שולחנות בלקיג'ק, ש שולחנות בקר, ושני שולחנות רולט. עד היום העסקנו עשר בחור שהובאו מאנגליה, אך אחרי שחם נשלחו בחורה עומדים להגיע מאנגל עור עשרה אנשים — גברים ונשים. אנחנו משתדלים להעסיק רווק נשים, כי אפשר לבטוח בהן יותר. אנחנו אוסרים עליהן לקיים איזה שו יחסים עם אורחי האוניה. כי מספ שמנהל הקאזינו יסיר את עינו לרג הבחורה יכולה בחמש דקות לה ל"ידיד" סכום של מאות דולרים. ידענו שבישראל אין לאנש הרבה שעשועים, והיה ידוע לנו האהבה של הישראלים להימורים, או הופתענו לטובה מההתלהבות. יש רשות לתת קבלה לשחקנים על רווח שהרוויחו וזה מוכר על-ידי שלטונה המס. אבל עד היום לא ביקש ממני ישראלי קבלה כזאת.

אסימונים ישראליים, כספי איין!

אני מכיר כמה שחקנים ישראלים, עור מהתקופה שעברתי בלונדון, שיורעים לשחק על גדול. האמת היא שהמהמרים הכבדים באמת עוד לא עלו על הספינה. באנגליה זה מקובל שערכים משחקים עד 100 אלף שטרלינג לערב. היה ערבי אחד שהפסיד שלושה מיליון דולר בשני ערכים ששיחק.

החברה שלנו חדשה יחסית, רק שנה. יש לנו שתי אוניות העובדות

תקציב למישחקים במיקרה של הפסד, ופשוט לא היה יותר כסף בקופה.

זה נכון שהיו אצלנו גם ישראלים שהפסידו סכומים כמו אלה שהרוויחו השחקנים ששיחקו ביום חמישי. אבל מעתה אנחנו עומדים להיות ערוכים יותר לקהל הישראלי.

אין זה סוד שהישראלים נחשבים בעולם כולו למהמרים טובים בקאזינו. הם לא יכולים להתחרות בערכים, אבל

המנהל של הקאזינו הוא אנגלי ממוצא יהודי, קאבן בראון שמו. צעיר בן 25.

מייד אחרי אותה הפלגה, הוטסו גם חמש נערות העובדות על האוניה בתפקיד קרופייה בחורה לאנגליה. אחרי שהנהלת הקאזינו מצאה שהן מקיימות יחסי חברות עם אורחי האוניה. הבחורות עזבו את האוניה כשטעם מר בפיהן. הן הרוויחו עבור עבודתן בקרופייה 200 לירות שטרלינג לשבוע — הסכום המקובל לעבודה זו גם באנגליה, אלא ששם עבדו רק כמה שעות ביום ויכלו לחזור יום יום הביתה, ואילו על האוניה עבדו שעות רבות יותר, וכשהן רחוקות מן הבית.

על מה שהתרחש על האוניה בהפלגה, סיפר קאבן בראון (25), המנהל את הקאזינו. באותה הפלגה עלו על האוניה 170 איש, לא היינו מוכנים למספר כזה של אנשים. בין השאר היו גם כמה אנשים, שכשהחלו לשחק, היה ברור שהם שחקנים מנוסים. אחרי שהם התחילו להרוויח וגמרו את הכסף של הקופה, ניתנה הוראה לסגור את הקאזינו כי יש לנו

אסימונים בשבע שלוש נערות קא-אחרי שנמצאו מבלות עם אורחי האוניה. הבעל אסירים על הנערות לקיים יחסים עם האורחים